

کفی بالکتاب حجیماً وخصیماً!

قرآن برای حجت آوردن و دشمنی کردن کافی است!

يحاوَل بعض الوهابيين تبرير مقولة صاحبهم (حسبنا كتاب الله)، التي أطلقها بوجه سيد الخلق (صلى الله عليه وآله وسلم) عند إرادة كتابة الكتاب العاصم لأُمَّته من الضلال وطلبه الصحيفة والدواة، بمقايسته بقول أمير المؤمنين علي بن أبي طالب (عليه السلام) في خطبة له: (.. وكفى بالله منتقماً ونصيراً، وكفى بالكتاب حجياً وخصيماً..).

هنگامی که سرور خلق (صلى الله عليه وآله وسلم) قصد داشت نوشته‌ای بنویسد که امتش را از گمراهی در امان نگه دارد، ورق و قلمی خواست. برخی وهابی‌ها به قصد توجیه گفتار رفیق‌شان در این هنگام مبنی بر این که «کتاب خدا برای ما کافی است» (حسبنا كتاب الله)، سخن مزبور را با کلام امیرالمؤمنین علی بن ابی‌طالب (عليه السلام) در یکی از خطبه‌های آن حضرت مقایسه می‌کنند که فرمود: «... و خدا برای انتقام گرفتن از ستمگران کفایت می‌کند، و قرآن برای حجت آوردن و دشمنی کردن، کافی است...».

وفي بيان الفارق بين القولين، ورد احتجاج هؤلاء الجهلة، يقول

(عليه السلام):

احمد الحسن (عليه السلام) در بیان تفاوت بین این دو گفتار و نیز در پاسخ به احتجاج این جاهلان فرمود:

[عمر قال قوله في مقابل سنة الرسول (صلى الله عليه وآله وسلم)، أي أنه قال (حسبنا كتاب الله) في مقام ردّ سنة الرسول وقول الرسول محمد (صلى الله عليه وآله وسلم). أما قول الإمام علي (عليه السلام) فهو ليس هكذا، بل هو من باب مدح القرآن وتعظيم شأنه مقابل غيره، وليس لردّ غيره كما فعل عمر].

«عمر در مقابل سنت پیامبر (صلى الله عليه وآله وسلم) این گفتار را بر زبان آورد یعنی وی در مقام ردّ سنت حضرت محمد (صلى الله عليه وآله وسلم) و فرموده‌ی پیامبر (صلى الله عليه وآله وسلم) گفت

«حسینا کتاب الله»، ولی سخن امام علی (علیه السلام) این گونه نیست بلکه این کلام از باب مدح قرآن و بزرگ شماری شأن آن در مقابل غیرش بود و نه برای مردود شمردن غیر آن، آن گونه که عمر انجام داد.»

* * *